

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ राज्यं एकपाणेनैव ममनुदमयं त्यादिच प्राणयोश्च पणावहेयुद्धमपि वर्ततामित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 सकंपयन्निवमहीं त्वरमाणो महीपतिः ॥ प्रविवेशाथ संरब्धस्तरसैव महामनाः ॥ ३ ॥ ततः पुष्करमासाद्य वीरसेन सुतो नलः ॥ उवाच दीव्यावपुनर्बहुवित्तं मयार्जि
 तं ॥ ४ ॥ दमयंती च यच्चान्यन्मम किंच न विद्यते ॥ एष वै मम संन्यासस्तव राज्यं तु पुष्कर ॥ ५ ॥ पुनः प्रवर्ततां द्यूतमिति मे निश्चितामतिः ॥ एकपाणेन भद्रं ते प्राणयो
 श्च पणावहे ॥ ६ ॥ जित्वा परस्वमाहृत्य राज्यं वायदिवावसु ॥ प्रतिपाणः प्रदातव्यः परमो धर्म उच्यते ॥ ७ ॥ न चेद्वांछसित्वं द्यूतं युद्धद्यूतं प्रवर्ततां ॥ द्वैरथेनास्तु वैशां
 तिस्रव वाममवानृप ॥ ८ ॥ वंशभोज्यमिदं राज्यमर्थितव्यं यथा तथा ॥ यनेकेनाप्युपायेन वृद्धानामिति शासनं ॥ ९ ॥ द्वयोरेकतरे बुद्धिः क्रियतामद्य पुष्कर ॥
 कैतवेनाक्षवत्यां तु युद्धेवानाम्यतां धनुः ॥ १० ॥ नैष धेनैव मुक्तस्तु पुष्करः प्रहसन्निव ॥ ध्रुवमात्मजयं मत्वा प्रत्याह पृथिवीपति ॥ ११ ॥ दिष्ट्या त्वयार्जितं वित्तं प्र
 तिपाणाय नैष ध ॥ दिष्ट्या च दुष्कृतं कर्म दमयंत्याः क्षयं गतं ॥ १२ ॥ दिष्ट्या च धियसे राजन्सदारोद्य महाभुज ॥ धनेनानेन वै भैमीजितेन समलंकृता ॥ १३ ॥
 दमयंती मनिदितां ॥ १४ ॥ कृतकृत्यो भविष्यामि साहिमे नित्यशो हृदि ॥ श्रुत्वा तु तस्य तावाचो बद्धबद्धप्रलापिनः ॥ १५ ॥ इयेष स शिरश्छेतुं खड्गेन कुपितो नलः ॥
 स्मयंस्तुरोषताम्राक्षस्तमुवाच नलो नृपः ॥ १६ ॥ पणावः किं व्याहरसे जितो न व्याहरिष्यसि ॥ ततः प्रावर्तत द्यूतं पुष्करस्य नलस्य च ॥ १७ ॥ एकपाणेन भद्रं ते न
 लेन स पराजितः ॥ सरत्नकोशनिचयैः प्राणेन पणितोऽपि च ॥ १८ ॥ जित्वा च पुष्करं राजा प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ मम सर्वमिदं राज्यमव्यग्रं हतकंठकं ॥ १९ ॥ वैदर्भी
 से ॥ २० ॥ नाहं परकृतं दोषं त्वय्याधास्ये कथंचन ॥ यथासुखं वै जीवत्वं प्राणानवसृजामि ते ॥ २१ ॥ तथैव सर्वसंभारं स्वमंशं वितरामि ते ॥ तथैव च मम प्रीति
 मः ॥ स्वपुरं प्रेषयामास परिष्वज्य पुनः पुनः ॥ २२ ॥ सांत्वितो नैष धेनैव पुष्करः प्रत्युवाच तं ॥ पुण्यश्लोकं तदाराजन्नाभिवाद्य कृतांजलिः ॥ २३ ॥
 ॥ ११ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥